

M I M

1 6 4 8

~~C. 6. 5~~
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regii Glauchensi

Festivitati Nuptiarum,

VIRI

*Natalium Splendore, ingenii flore, morum nitore,
virtutum, solidaq; eruditionis decore
Clarissimi*

Dn. FRIDERICI

MÖLLERI,

U. M. D. celeberrimi, Mathematici Regii
& Practici apud Stetinenses
experientissimi,

SPONSI,

ut &

Virginis selectissimæ, virtuosissimæ

SOPHIAE,

VIRI

Speçtatisimi, genere ac prudentia florentissimi

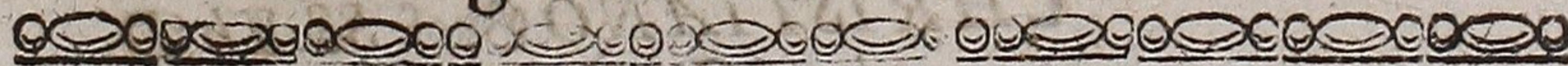
Dn. ANTONII Gannoteaueu/

Senatoris Stetincnsis dignissimi, ibidemq;

Mercatoris Primarii, Filix dilectissimæ,

SPONSÆ

gratulantur Amici.

Typis RHETIANIS, 1648.

23.

no. 20.

*Q*uia tempus habent
caelesti lege statutum,
Obtinet & metam hinc actio
quæq; suam,
Quatuor annorum distincta subinde recurrūt,
Et retinent mores, tempora, ritè suos.
Ordine signorum lapsus procedit & ortus,
Quæ mundo certas dantq; reguntq; vices.
Sic si quis vel amet, vel ducat, sive quiescat,
Iusto succedunt ordine cuncta suo.
Hic, pie Sponse, datis video te vivere metis,
Omnia qui dextrè conficienda putas.
Nunc ut ames, nunc ut ducas, tãdemq; quiescas:
Ordo quis hic alius pulchrior esse potest?
Hic ut amor firmus, connubia fausta, quiesq;
Cum tibi dilecta sit diuturna precor.

Honori harum nuptiarum factum

à
CHRISTIANO Grof SS. Th.D.

& ad D. Nicol. Past.

Conjugium laudant, & in illo plurima ja-
ctant

Gaudia, cōjugii vinclis quicunq; tenentur.
Credo eqvidem dictis, si sit, quæ ducitur, uxor
Et pietatis amans, & iniquæ nescia fraudis,
Si non deformis, si non exuta pudore,
Si non mentis inops, non æris prodiga, si non
Imperiosa, loqvax, non vanô turgida fastu,
Si non pigra, salax, non præceps, effera, mollis,
Si non litis amans, non vultu torva lænæ:
Hæc bona : quam MOLLERE meis tibi destino
votis,

Si reperire licet, qui te, tuaq; omnia novi,
Quæ dignum reddunt te, cui Venus alma puellam
Adsociet, quæ mille ferat tibi gaudia, prole
Egregia quæ te faciat fœcunda parentem.
Nec puto me falli spe, nec fallaris ut ipse,
HANTOVIANA volet fatis tibi debita conjux.
Vivite felices, sit vobis copia rerum,
Sint thalami fructus vobis, concordia jungat
Pectora, nec vestros properè mors solvat amores.

Amico amicus

STEPHANUS SCHULTETUS
Med. D. & in Acad. Rost.
Professor.

A 2

Ad

abent
ututum,
nc actio
suam.
currüt,

abent
ututum,
nc actio
suam.
currüt,

ices.
at,
tis,
iescas:
7?
esq;
factum
Th.D.

*Ad Clarissimum, Excellentis-
simum Sponsum, Medicum eximium, & Ma-
thematicum Regium*

EPIGRAMMA.

HActenus in Cœlo scrutatus es ardua puncta
Möllere, adsuetus volvere Zodiacum,
Et Lunæ numerare Phases, caudamq; Draconis,
Et Caput, & centrum significare poli.
Nunc aliud Cœlum volvendum est, Punctum
aliud nunc,

In quo versetur, Sponse notare decet.
Tu modò Zodiaci feliciter excute Signa,
Et Sphæram hanc cauta volve, revolve manu:
Cum Geminis credo, simul & cum Virgine stabis
Proximè, & in Cauda juno Draconis aget.
Fausta erit ista Phasis; sed faustior illa per orbem
Quæ nono exacto mense sequetur, erit.
Si placet, atq; velis, precor ut Revolutio talis
Harmonico motu Sponse, quotannis eat.
Quicquid enim centro super, & moderante mo-
vetur
Naturâ, nunquam difficile, aut satis est.

ita

ludebat

GEORGIUS KIRSTENIUS, Med.D.
ejusdemq; Professor Regius,

Ad

AD EXCELLENTISS. & CL:
DN. FRID. MULLERUM, M.U.D. SPONSUM
DE PLATONICA CONCORDIÆ RATIONE.

TOLLE MEUM ATQ; TUUM, PLATO ait. Si degere
concors

Civis in urbe volet, TOLLE MEUM ATQ; TUUM.

TOLLE MEUM ATQ; TUUM. Tecum sine litibus uxor

Vivere si debet, TOLLE MEUM ABQ; TUUM.

TOLLE MEUM ATQ; TUUM. Si gratum patris amorē

Vis sentire pij, TOLLE MEUM ATQ; TUUM.

Quod patris est gnatus totū sibi vendicat: & quod

Gnati est, est patris. TOLLE MEUM ATQ; TUUM.

Omnia amicorū mea sunt: Mea vendico amicis.

Non divisa placent. TOLLE MEUM ATQ; TUUM.

Sponse, tibi Sponsa est. Lex veræ perpes utrumq;

Stringit amicitia. TOLLE MEUM ATQ; TUUM.

Sponsa suum dedat tibi. Tu tua dedito Sponsæ.

Nil tibi sit proprium. TOLLE MEUM ATQ; TUUM.

Tu quod habes, quo Sponsa caret, fac tollere possit

Sponsa & conclamet: TOLLO TUUM ATQ; MEUM

Quod Sponsæ est, quo, Sponse, cares, tu tolle

tuæq;

Dic gratus Sponsæ: TOLLO TUUM ATQ; MEUM

Tollite tollendū. Tua sunt, que is Sponsa superbit.

Et tua sunt Sponsæ. TOLLE TUUM ATQ; SUUM.

7. MICR.

A 3

Mulle-

Med.D.
or Regius,
Ad

Mullerus Doctor Medicâ præclarus in arte
Curavit multos hæctenus utiliter,
Sed quia non satis est, alios curassè peritè,
Utpotè quod gravior propria cura sui,
Inter formosas & castas Hantovianam
Eligit, En curam, non sine fruge, sui,
Cura suum curet curandum, curet & idem,
Curandus curam, sanet utrosq; **DEUS!**

JOHANNES PASCOVIUS

*Advocatus; Senator & Ædi-
lis apud Stetimensis.*

Adjunctus fueram tibi Commisarius, usq;
Iurgia dum fuerant Cleri sopita nociva.
Adjungis tibi nunc Aliam Doctor Friderice,
Cum Quâ non minimas dirimes (nam) pectore lites:
Semper habet lites, alternaq; iurgia lectus,
In quo nupta jacet, minimum dormitur in illo,
Tu litem alterius noscens componere, quæso,
Hancce tuam propriam **SENSIM** componere
suesce:
Et Fridericus eris omen cum Nomine mutans.

Jucundæ gratulationis ergo appofuit
CL. DNO Sponso, suo Affini
honorando.

M. PETRUS MESSERSCHMID,
Præpositus Gryphisbægie.

Jam

Jam decor arboribus, Sponsus Tibi, Sponsa;
Quid inde?

Arboreris frugi, sed decor ille Tibi.
Floreat ille decor, canat arboris incrementum,
Et lætus tandem fructus utrumq; canat!

Ita vovebat animitus

IMMANUEL PLACOTOMUS,
Advocatus & Scabinatus
Stetin. Asfesfor.

=====
EST Medicina Bonum, quò non divinius
ullum:

Sæpe ægrum è mortis faucibus illa rapit!
Hinc Medicus tollendus erit quoq; laudib. am-
plis,

Æmulus esse suâ quòd studet Arte Dei.
Verùm, quid de Te, Doctor celeberrime, dicam?

Ferre vales aliis pharmaca sana quidem;
Te curare autem nescis, dum pectore langves;
Virginis at flexò poplite poscis opem.

Corporis an Medicum modò Te profiteris, &
ægri

Pectoris adfectûs posse levare negas?
Si sic: certa tibi Medicina Viraginis esto,
At tu gratus Ei præmia larga refer.

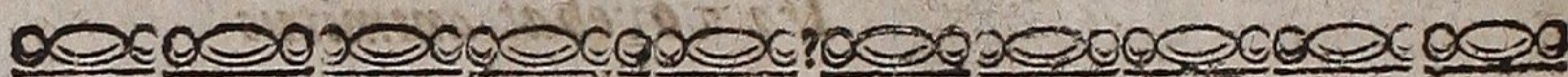
Ex

Ex Sacris nôsti quia, quòd maectandus honore
Sit Medicus, Praxis dandâq; dona monet.

Observantia, & boni ominis

ergò s.

M. MARTINUS BAMBAMIUS.

Fluxit Hyems rigida depulso frigore Bruma,
Succeduntq; novo tempora verna modo.
Cuncta vigent, tellus ridens mollia aëre gaudet,
Arbor & umbrosas explicat alta comas.
Luxuriant saluntq; greges jam cespite lato,
Fronibus in letis consociantur aves.
Nec possunt pisces flammâs restringere in undis,
Palmitè de gravido jam nova gemma tumet.
Primula Veris eunt, implantat Eryngia Phyllis,
Mollia pro maribus Pentaq; philla serit.
Rectè itaq; herbatum MOLLERE in Nobile
pratum
Dilectæ SOPHIÆ vis properare tuæ.
Euphrasiam namq; invenies, Venerisq; capillos
Cumq; Chamæzelo Teucra mollicula,
Quæ si propitio, ceu nosti, sydere carpes
Næ faciet semen prolificare bonum.
Humectabit enim flores fons Cypridis ille,
Quem tua metiri pertica sola potest:

Circi-

Circinus interea praesto, sit regula praesto,

Fiat ut in centro linea justa novo.

Recta Mathematicum non fallit, curva rotundi

Linea at objecti fallere saepe solet.

Tu metire tuum objectum; dimensio trina

Dulce dabit study na Paradigma tibi.

Clarissimo

Dno. D. FRIDERICO MÖLLERO

Sponso Medico, & Mathema-

tico Regio, Favitori & Fratri

pl. colendo Imq; scribebat

Michaël Beggerow,

S. S.

CONjugii casti Deus ipse est autor, abunde
Pagina quod sacri codicis alma docet.

Utq; Deus mens est aliena libidine prava,

Sic genus humanum castus adornat amor.

Hoc cum non lateat praestans te sponse, pudica

In vitae sociam nunc tibi Sponsa datur.

Felices igitur longævam ducite vitam,

Et videat vester germina laeta torus.

gratulabundus

f.

JEREMIAS FELBINGER,

illust. Pæd. Stet. Profesf.

& Musicus.

B

Si,

Si, nisi quam nôris, conjux est nulla legenda,
Verba velut vulgi non malesuada sonant;
Conjugium hoc recte cedit, dum Sponsus ami-
cam

Non uno potuit nomine nôsse suam.
Si cælum spectes, quæ Sponsæ faverit altris,
Sponsus præ multis *Uranometra* viget.
Naturæ spectas dotes, quibus illa renidet?
Naturæ *Physicum* haud dona latere queunt.
Quæ tenerum valeat *corpus*, nescire nequibat,
Cujus *Apollineâ* pectus ab arte sapit.
Felices ergo, quos jungunt astra, quibusq;
Natura & melior fors sua dona probant.
Officio sed ne desis, *Mollere*, memento,
Quæ polles, Sponsam *permolere*, arte, *Tuam*.
Sic reditus feret illa suos & pignora, ne vos
Supremo citius funere solvat amor.

*Ita Excellentissimo Dn. Sponso
acclamabat*

M. JOH. LUDOVICUS Hagendorff/
Noribergensis.

W Als tragen wir davon wen vnser Leben rauchet/
Als dieses dasz man liebt/ so bald es gar vers
schmauchet/
So

So sind wir wol vergnügt/ wenn vnser Geist gehabt.
Was Ihm in seinem Schweiß daß Dertze hat gelabt.
SOPHIA giebet dir/ die wird nun auch ergetzen
Der Bräutigam ewren Geist/ vnd ewren Schweiß ersetzen/
Mit lauter Freud' vnd Wonn'/ Ihr seyd sehr wohl ver-
gnügt/
Den beydes Seel' vnd Leib hat diesen Schatz ersiegt.

Zu ehren den beyden Verliebten/

vnd

Sonderbahrer Ergekung aller dehrer
die diesen Nahmen führen/
entwirfft dieses

Samuel Gotthfried Hempel.

PRincipium DEVS est, cunctorum & causa bono-
rum. Ceu passim nobis pagina sacra canit. (rum,
Non dubium est igitur, Tibi quin, Clarissime Doctor,
Hujus conjugii causa Deus fuerit.
Letitia hinc nostris o quanta Parentibus instat,
Quæis Natæ ob dotes obtigit iste Gener.
Quàm dulces fructus Sponsorum hinc carpet uterq;
Quos bona sors fato prosperiore beat.
Quid defit, quin vos optatæ sortis alumnos
Turba vocatorum dicere jure queat?
Has ego fortunas sincero grator utriq;
Pectore; perpetuas has velit esse Deus!

B 2

Esse

*Esse procul jubeat, quæ gaudia rumpere possunt;
Et grato affundat, quæ bona cunq; sinu.*

*Gratulabundus scribebat
Sponsæ frater*

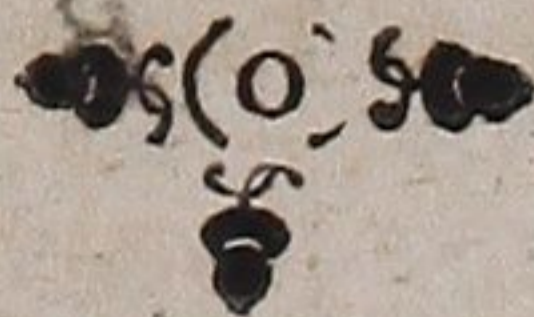
ANTONIUS HANNOTEAU, S.P.

VLtima conjugii tædas subitura sororum
Excedit patriâ sponte coacta domo:
Vertat, jo vertat summi benè rector Olympi!
Solenni ut desint omnia læva die.
Sic adeò cunctis in eadem sorte locatis
Ultima cum prima sint in honore pares.
Sat jam lætitiæ Natæ peperere Parenti,
Hæc cum tam fausto cætera fine beet.
Nunc series agitur Natorum, ne minus inde
Pro voto exurgant gaudia vera Patri.
Matura optârim! sed adhuc hæc messis inherba
est;

Atque sibi patrum tempora cana petit.
Hos precor ergo Deus conservet corpore sano,
Dum paria e nobis gaudia concipiant.

*Id quod precatur
Sponsæ frater*

JACOBUS HANNOTEAU,
S. P.

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista Gebelio
Svidnic. Silesio Pastori Ecclae in Raciborow.

cum praedum Magistrum nancisceret Decano
M. Theodoro Berto 17 Calend. Maij
A. 624. aetate meae 19.

Ita bonis avibus GEBELI, quos Deus Autor,
Quos te fata vocant, ita bonis avibus.

Magnum opus adgrederis, sed, quod tibi cine fultus
Numinis atberei, fortiter expedies.

Ambuet orantis linguam locuplete Suada,

SPIRITUS Orator caelicus ille, tuam.

Seminum disperge **DEI** per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta **DEI** assiduo accubudq; labore

Percole, quo fructus mille, supraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra **BAPTISTA** imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Erige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum partizier annos

Prospera dicentes quos sacra dicta feres.

Sublatisq; olim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupta tumba revocabit ab umbris,

IOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursus te pascam & nectare; quare

Magna cape astrati pramia, carpe, poli.

Hoc penitis animi penetrabilibus opto, precorq;

JANE mihi multo n nomine care! **VACE.**

ULB Halle

3

002 062 674

23.

ti Nuptiarum,

VIRI

ingenii flore, morum nitore,
daq; eruditionis decore
larisfimi

IDERICI

LERI,

mi, Mathematici Regii
apud Stetinenses

ientissimi,

PONSI,

ut &
issima, virtuosissima

HIAE,

VIRI

ac prudentia florentissimi

III Gannoteauen/

lis dignissimi, ibidemq;

arii, Filiae dilectissimæ,

ONS Æ

ntur Amici.

TIANIS, 1648.